

“La Iglesia está llamada a difundir en la vida de las personas la serena certeza de que Dios es misericordia, nos ama en cada instante de la vida y siempre está dispuesto a perdonarnos y a volver a levantarnos”.

(Papa Francisco)

INFÀNCIA MISSIONERA: “COMPARTESC EL QUE TENC!”

Des de fa anys, durant el mes de gener, des del Secretariat de Missions i el Secretariat per a la Iniciació Cristiana, convocam els infants que estan preparant-se per a rebre el sagrament de l'Eucaristia. L'objectiu últim, que sempre es manté darrere tots els lemes i les activitats que feim cada any, és inculcar dues coses: que la missió és cosa de tots i que els infants han d'ajudar els infants.

Els lemes de cada any el que fan és destacar un o altre punt de vista, en ocasions en cicles que comparteixen una mateixa temàtica de fons. Mentre l'any passat destacàvem que hem de compartir la nostra pròpia essència, “compartesc el que som”, aquest any ens hem centrat en la necessitat de “compartir el que tenc”.

En un món ric com el nostre, és fàcil trobar gent que passa dificultats per a cobrir aspectes bàsics de la vida quotidiana. Els infants no poden ser estranys a aquesta realitat, però, sobretot, no poden tancar els ulls a un fet: ells tenen coses -moltes coses- que altres necessiten i no tenen. Per tant, hem de demanar-los, clarament, explícitament que comparteixin allò que tenen.

Trencar el cercle de l'egoisme, sortint de l'individualisme no és tan sols un bon objectiu filantròpic, destinat a ser millors perso-

nes, sinó que és una exigència que ens ve de la nostra condició de seguidors de Jesús. Des de la primera comunitat de Jerusalem, just després de la resurrecció del Senyor, aquest era el distintiu dels cristians: “La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots” (Ac. 4, 32).

Certament, la primera comunitat ha de

ser exemple per als infants i també per als adults de les nostres comunitats cristianes. Compartir el que tenim és una exigència que ens ve del fet de ser germans, fills del mateix Pare.

Però, no tan sols hem de compartir allò material que tenim, sinó també hem de ser capaços de compartir la fe que hem rebut, de manera que tots hem de ser missioners, cadascú des de la seva realitat personal. Els infants, amb la seva sinceritat i senzillesa, ens poden mostrar als adults com viure aquesta transmissió de la fe, sempre que ells també descobreixin en nosaltres que aquest és un tret fonamental de la nostra vida cristiana.

Els infants ens fan mantenir l'esperança en el futur; a l'inici del Jubileu d'aquest any, intentem fixar-nos en ells. D'una banda, per a ser millors referents en el seu desenvolupament humà i cristià; d'altra, per aprendre com podem ser de generosos quan ens feim com a infants, per a viure millor la nostra fe.

Amb la trobada d'aquest any intentem aprofundir aquests valors, de manera que allò que som i allò que tenim estigui al servei de la nostra fe i del món.

Joan M. Mercadal Victory, diaca
Director del Secretariat per a la
Iniciació Cristiana i el Catecumenat

Diiumenge de la Paraula de Déu

“Espero en la vostra Paraula” (Sl 119,74)

Aquest diiumenge 26 de gener la diòcesi de Menorca s'uneix a la celebració del Diiumenge de la Paraula de Déu, una jornada instaurada pel Papa Francesc per destacar la centralitat de la Sagrada Escripura en la vida de l'Església. Aquest any, el lema escollit, “Espero en la vostra Paraula” (Sl 119,74), ressalta l'esperança que l'ésser humà troba en Déu, especialment en moments de dificultat i dolor.

El Diiumenge de la Paraula de Déu és una invitació a fomentar la lectura personal i comunitària de la Bíblia. També s'anima a fer moments d'adoració, catequesi bíblica i formar grups que reflexionin sobre les Escripures al llarg de l'any.

Sabem bé que escoltar, compartir, viure i anunciar la Paraula de Déu no és una tasca d'un sol dia, sinó de tota la nostra vida. Per açò, aquesta celebració, emmarcada en l'Any Jubilar de l'esperança, no sols busca aprofundir en l'amor a la Paraula de Déu durant aquest dia, sinó també promoure la seva vivència contínua com a font d'esperança i guia espiritual en la vida quotidiana dels fidels. Com suggereix el Papa Francesc, “tinguem l'hàbit de portar sempre un petit Evangeli a la butxaca, a la bossa, per poder-lo llegir durant el dia”. És una Paraula viva, plena d'esperança i de l'amor de Déu per la humanitat.

Diumenge III de Durant l'Any

Lectura del llibre de Nehemies 8,2-4a.5-6.8-10

Salm Responsorial 18

R: **Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

12,12-30

Germans, Crist és com el cos humà: és un, encara que tenguim molts de membres, ja que tots els membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batiats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu deia: "Com que no som mà, no som del cos", no per això ja no seria del cos. Si l'orella deia: "Com que no som ull, no som del cos", no per això ja no seria del cos. Si tot el cos fos ull, ¿com podria escoltar? Si tot el cos fos orella, ¿com podria olorar? De fet, però, Déu ha distribuït en el cos cadascun dels membres com li sembla. Si tots els membres es reduïssin a un, ¿on seria el cos? Per això els membres són molts, però el cos és un. L'ull no pot dir a sa mà: "No em fas cap falta." Ben al contrari: els membres del cos que semblen més delicats són els més indispensables, els que ens semblen manco nobles, els cobrim amb més honor, els que ens semblen manco decents, els tractam amb una decència que no necessiten els qui ja són decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que dona més honor als membres que més en necessiten, perquè ho hi hagi desacord en el cos, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sollicitud els uns pels altres. Per això quan un membre sofreix, sofreixen amb ell tots els altres, i quan un membre és elogiat, tots els altres s'alegren amb ell. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formau els seus membres. Dins l'Església, Déu ha posat en primer lloc apòstols, en segon lloc profetes, en tercer lloc mestres, després els qui tenen poder d'obrar miracles, després els qui tenen la gràcia de donar la salut als malalts, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar llenguatges arcans. No tothom ha de ser apòstol o profeta o mestre. No tothom ha d'obrar miracles, ha de tenir la gràcia de donar la salut als malalts, ha de ser capaç de parlar llenguatges arcans o ha de ser capaç d'interpretar-los.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

1,1-4; 4,14-21

Són molts els qui han emprat la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmetieren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom l'alabava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: "L'Esperit del Senyor reposa damunt mi, ja que ell m'ha ungit per dur la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor." Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: "Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat." "

Lectura del llibre de Nehemies

8, 2-4a. 5-6. 8-10

En aquells dies, el dia primero del mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas. «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley) Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza».

Salmo responsorial 18

R: **Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.**

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios

12, 12-30

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

1, 1-4; 4, 14-21

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo después he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungiendo. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; para proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que le ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».

El Senyor m'ha enviat...

En temps de Jesús, feia centenars d'anys que els jueus llegien en el llibre del profeta Isaïes, del qual Jesús en fa lectura d'un tros: "L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts..." Però anys i més anys tot anava igual: no res canviava!

I així, de cop, Jesús anuncia: "Açò que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat". Com? Què ens vol dir el fill del fuster de Natzaret? Ell afirma de pla en pla que amb ell la Paraula de Déu es fa cos, que es fa realitat. De fet, quan Joan Baptista enviarà deixebles seus a demanar a Jesús: "Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?" Jesús, va respondre: "Anua a anunciar a Joan el que heu vist i sentit: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs... els pobres reben l'anunci de la bona nova".

Amb Jesús la Bona Nova no és simplement una promesa. És una força i una llum que canvia ara la vida. Però, per a nosaltres, que llegim avui aquesta Paraula de Déu després de molt de temps, sembla que succeeix sempre el mateix: res no canvia! ¿La religió no seria el que deia aquell l'opi del poble per endormiscar i entabanar els pobres? Seria el cas si Jesús no hagués ressuscitat, ni fos sempre vivent, el nostre contemporani.

Jesús sempre ens parla en present per a dir-nos que avui l'Esperit del Senyor ens ha estat donat perquè la nostra manera d'actuar canviï concretament, que es tinyi amb el color de l'Evangelio. És per a nosaltres que Jesús actua per acomplir la promesa divina. Ens dona el seu Esperit perquè el nostre cor s'alliberi dels seus egoïsmes, perquè els altres no es sentin estrangers a dins d'ell, perquè aportem als pobres el sosteniment de la nostra ajuda i del compartir, als cecs la llum de la nostra amistat, perquè avui sigui un dia de servei i atenció envers tothom que ens trobem.

Aquesta és la nostra missió de cristians: que la Bona Nova es faci cos en la nostra vida, a fi que la Paraula sigui ben viva avui en dia. I recordem sempre que viure les paraules de Jesús que hem escoltat no són una moda, perquè si el missatge de Crist és precisament una Bona Nova, és per a ser anunciada i viscuda.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana

DI. 27: Fèria: He 9, 15. 24-28 / Sal 97 / Mc 3, 22-30.

Dm. 28: Sant Tomàs d'Aquino, prevere i doctor de l'Església (MO): He 10, 1-10 / Sal 39 / Mc 3, 31-35.

Dc. 29: Fèria: He 10, 11-18 / Sal 109 / Mc 4, 1-20.

Dj. 30: Fèria: He 10, 19-25 / Sal 23 / Mc 4, 21-25.

Dv. 31: Sant Joan Bosco, prevere (MO): He 10, 32-39 / Sal 36 / Mc 4, 26-34.

Ds. 1: Fèria: He 11, 1-2. 8-19 / Sal Lc 1 / Mc 4, 35-41.

Dg. 2: La Presentació del Senyor (F): Mt 3, 1-4 / Sal 23 / He 2, 14-18 / Lc 2, 22-40.

Vocacions, una esperança de futur

Aprendre a fer la seva voluntat (10)

La imatge que millor retracta l'actitud d'un adolescent és quan no vol agafar la mà dels seus pares: vol fer la seva, allunyar-se dels seus progenitors i anar amb els amics. L'adolescent es rebel·la quasi de forma natural contra aquells que l'estimen i li han donat la vida perquè els veu com les persones que el limiten, que li posen horaris, que el condicionen i que no li deixen fer tot el que voldria. Però quan aquests adolescents creixin entendran que els seus pares sempre han volgut el millor per a ells.

Amb Déu passa una mica el mateix: els humans volem autonomia i fer sempre la nostra perquè de forma errònia percebem Déu com aquell que ens limita i ens condiona. Però quan som capaços de descobrir el veritable rostre de Déu revelat en Jesús podem descobrir que Déu sempre procura el millor per nosaltres, vol que siguem feliços i que visquem plenament realitzats assumint la nostra particular vocació.

En el Parnostre deim la frase més difícil però al mateix temps més gran

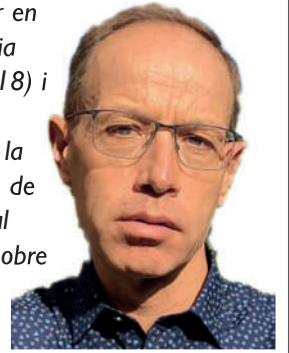
que pot sortir dels nostres llavis: "Es faci la vostra voluntat". La voluntat de Déu no és arbitrària ni capritxosa, sinó que un Déu amor que estima vol que estimem i visquem de la mateixa manera. Per això, en el moment de discernir la nostra vocació no hem de demanar-nos "què vull fer de la meua vida?" sinó posar-nos en presència d'Aquell que ens ha creat i ens estima i demanar-li: "què tens pensat, Senyor, perquè sigui feliç?"

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

FRANCESC TORRALBA ROSELLÓ

Francesc Torralba és Doctor en Filosofia (1992), en Teologia (1997), en Pedagogia (2018) i en Arqueologia, Història i Arts Cristianes (2022). Catedràtic a la Universitat Ramon Llull. Dia 31 de gener oferirà una conferència al Seminari Diocesà (Ciutadella) sobre el tema «**Pacificar el jo, pacificar el món**». Acte organitzat per Justícia i Pau Menorca.

Doctor Francesc Torralba: A què es refereix amb "pacificar el jo"?

-No hi ha pau exterior, sense pau interior. La pau no és l'absència de guerra, sinó que és un estat de tranquil·litat que, en aquest món, és provisional i precari. La pau plena, sense esquerdes està fora del nostre abast, però podem pacificar els entorns en els quals vivim, podem contribuir a fer-los més assossegats. Això depèn de nosaltres, del mode com estem en la societat, del que diem i deixem de dir, també del que fem o no fem. Som responsables de la pau del nostre món. Per assolir la pau interior, cal pacificar el jo. Allí on hi ha tensió, neguit, fretura, no hi ha pau, ans tot el contrari, hi ha desassossec, angoixa, inquietud. Cal analitzar el conflicte interior, perquè només pot irradiar pau i pacificar l'entorn, qui està en pau amb si mateix, qui viu pacíficament la seva identitat, qui accepta la seva condició i viu reconciliat amb les seves pròpies ferides. Tractar de ser el que no s'és o bé renegar del que s'és són formes conflictives de viure la pròpia identitat. Cal identificar les arrels del malestar interior i oferir propostes i vies de solucions.

I amb "pacificar el món"?

-La pau en el món depèn essencialment de la justícia i de la pràctica del perdó. Allí on hi ha injustícia, hi ha conflicte, enveja i ressentiment. La pau és obra de la justícia. Aquesta tesi es pot aplicar tant a nivell mundial com a nivell microcòsmic. Quan els béns es distribueixen injustament, explota el conflicte. La justícia és donar a cadascú el que li correspon. Quan falla aquest principi, s'esdevé la tensió. L'altre eix de la pau en el món és el perdó. La memòria ferida es pot transformar en una emoció molt tòxica com el ressentiment. Les comunitats que han estat maltractades, vexades cal que siguin dignificades i això vol dir escoltades amb respecte. La negació del mal causat és un menyspreu a la memòria de les víctimes. Cal, però, també construir camins de reconciliació.

Què podem fer els ciutadans, concretament els cristians, a favor de la Pau?

-Estem cridats a comprometre'ns, a pacificar els entorns que tenim a prop.

Amb quin objectiu oferirà aquesta xerrada?

-Crear consciència crítica, desvetllar el compromís individual.

Toni Olives Camps

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

Els anys de l'expansió

Com us podeu imaginar els 40 primers anys de la Casa Salesiana de Ciutadella van ser molt prolífics. No podem mencionar tota la riquesa ni tots els noms de tota aquesta època. Però, malgrat la injustícia de deixar de banda d'altres noms, vull destacar dos, Don Guillermo Viñas (4rt director) i Gustavo Mas (8è).

El P. Viñas va arribar a Ciutadella el 1902 com a mestre de cant i va ser nomenat Director 2 anys després. El seu caràcter ardent, actiu i emprenedor es va

guanyar el cor de tota la ciutat. Amb ell van començar les activitats d'educació física i a ell se li deu l'organització del primer partit de futbol disputat a l'illa l'abril de 1907, en els patis del col·legi. També fundà la primera societat esportiva de l'escola, *Robur*. No és estrany que els joves anomenessin *la casa de l'alegria* a la casa dels salesians.

Don Gustavo Mas.
8è director

Don Gustavo Mas va estar a Ciutadella en diferents anys de la seva vida i va ocupar tots els càrrecs de la casa, sense deixar mai l'ensenyament a l'escola. Home polifacètic i promotor de diverses activitats tan evangelitzadores com culturals. Acostumava a fer els sermons en menorquí, cosa que va fer que tingués molta més entrada entre la població. Com afirmava l'editorial del diari *El Iris* del passat

31 de maig d'aquest any *Don Gustavo va ser clau a la Ciutadella de la primera meitat del segle XX*. L'Ajuntament de Ciutadella el va nomenar Fill Il·lustre Adoptiu l'1 de juny de 1949 i li va dedicar un carrer en reconeixement a la seva tasca educativa i social.

Emili Marcos Souto, salesià

Agenda

Experiència missionera de Paula Preto

Diumenge 26 de gener a la parròquia de Santa Eulàlia, a Alaior. Després de la missa de les 10.30 h Paula explicarà la seva experiència missionera a la República Dominicana.

Tiempo para Dios

El jueves 30 de enero, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael, en Ciutadella, el Carmelo Misionero Seglar ofrece compartir un rato de oración y silencio ante el Señor.

Acte per la Pau

Divendres 31 de gener, a les 20.15 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella). El professor Francesc Torralba oferirà una conferència sobre el tema "Pacificar el jo, pacificar el món". Organitza l'acte Justícia i Pau Menorca.

Festa de Don Bosco Celebracions al Santuari de Maria Auxiliadora (Ciutadella):

-Divendres 31 de gener, a les 19.30 h, Missa presidida per Fernando Miranda, P. inspector salesià.

-Diumenge 2 de febrer Missa, a les 11 h, presidida pel bisbe Gerard, amb la participació de la Unió d'Antics Alumnes Salesians.

Jubileu de la Vida Consagrada

Diumenge 2 de febrer, a les 12 h, a la Catedral, Missa presidida pel bisbe Gerard.

Conferència de Mans Unides

A càrrec de Lucas Bolado, coordinador del Departament de Cofinançament de Mans Unides. Parlarà sobre el tema "Cooperació al desenvolupament. El trabajo de Manos Unidas."

-Dimarts 4 de febrer, a les 19.30 h, a l'Ateneu de Maó.

-Dimecres 5 de febrer, a les 19 h, al Cercle Artístic de Ciutadella.

Notícies nostres

Sant Antoni 2025

"Celebrar els vincles de comunió i fraternitat de la nostra societat"

Dià 17 de gener el poble de Menorca va celebrar la festa del seu patró, Sant Antoni Abat. El bisbe Gerard va presidir la Missa de Sant Antoni a la Catedral, que va concelebrar amb diferents preveres i diaques de la Diòcesi L'acompanyament musical va ser a càrrec de la Capella Davidica, la Banda Municipal de Música de Ciutadella i l'organista Tomé Olives.

En la seva homilia, el Bisbe va destacar la commemoració del 738 aniversari de la restauració del cristianisme a Menorca i també que el dia del sant patró "ens ajuda a seguir caminant junts, conservant allò essencial, accentuant allò que ens uneix i acceptant la multiculturalitat de la nostra societat com un fet enriquidor d'integració recíproca".

Així mateix, el pastor de la nostra Església va fer referència al Jubileu de l'esperança que l'Església viu aquest any 2025. En aquest sentit, va explicar que la diòcesi de Menorca ha constituït un fons de solidaritat, administrat per Càritas Menorca, per a garantir un habitatge digne, amb una aportació inicial de 100.000 euros. El temps va donar una treva i es va celebrar la processó dels Tres Tocs pels carrers del poble. Dia 16 de gener, a l'acte institucional de la Festa de Sant Antoni a Ciutadella, el prevere Josep Manguán va oferir el pregó.

A la Maó, a la parròquia de Sant Antoni, s'han celebrat cinc dies de culte al sant. Dia 16 de gener es va acompanyar el penó de Sant Antoni fins a la parròquia i després es va fer una torrada popular. Dia 17 de gener es va celebrar l'Eucaristia i, tot seguit, va sortir la processó i es va celebrar la beneïda d'animals al carrer de Ses Moreres. També es van celebrar misses en honor a Sant Antoni i beneïdes a Migjorn Gran, es Mercadal, Fornells, es Castell, Sant Climent i Sant Lluís. **La missa de la Catedral es pot tornar a veure al canal de Youtube del Bisbat de Menorca.**

La Catedral - Toni Barber

La missa de la Catedral es pot tornar a veure al canal de Youtube del Bisbat de Menorca.

La Catedral - Toni Barber

Beneïdes a Mercadal Bisbat de Menorca

Sant Antoni a Maó - Gemma Andreu-Diari Menorca

Muere el hermano de La Salle Francisco Díaz Ponsetí

Dià 15 de enero fue llamado a la Casa del Padre el hermano de La Salle Paco Díaz Ponsetí, a los 76 años de edad. Nació el 3 de mayo de 1948, en Maó, en el seno de una familia numerosa. Estudió con los Hermanos de La Salle y en su colegio descubrió su vocación para la vida consagrada como Hermano. Tras su período de formación, el Señor le destinó a "dar humana y cristiana educación a los niños y jóvenes".

Así pues, en Pont d'Inca, Paterna, Manacor, Maó, Manises, L'Alcora (Castellón), Teruel y Alaior han sido testigos de este Hermano menorquín que ha destacado por su sencillez, su alegría, su compromiso en La Salle y en la Iglesia local.

Paco Díaz fue un Hermano comprometido con toda la vida consagrada. Formó parte durante seis años de la junta de la CONFER Menorca, coincidiendo con su período como director de la Comunidad de Alaior.

Descanse en la paz del Señor.

